

Ο αρχιμηχανικός κι ο χειριστής (Ηλίας Α. Βουλγαράκης, Καθηγητής Θεολογικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών († 1999))

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bit.ly/2hToBFk>]

Πρόσφατα η ελληνική Ανώνυμη Βιομηχανική Εταιρία «ΚΟΣΜΟΣ» αγόρασε από την ιαπωνική Φίρμα «SORA» μια ηλεκτρονική μηχανή «τελευταίου τύπου και υψηλής τεχνολογίας». Ιάπωνες μηχανικοί την συναρμολόγησαν και την έθεσαν σε δοκιμαστική λειτουργία. Παράλληλα εκπαίδευσαν τον Έλληνα χειριστή της.

Τα εγκαίνια της λειτουργίας της μηχανής θα άρχιζαν σε λίγο με επισημότητα. Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρίας παρίστατο σε απαρτία.

- Πρέπει να είμαστε πολύ περήφανοι, είπε με καμάρι ο Διευθύνων Σύμβουλος στα άλλα μέλη, για το νέο απόκτημα της Εταιρίας μας.
- Είναι το πιο τέλειο και το πιο ακριβό απ' όλα τα άλλα μηχανήματα του εργοστασίου μας, βιάστηκε να συμπληρώσει ο Γενικός Διευθυντής. Η φίρμα «Ουρανός», αυτή, κύριοι μου, είναι η σημασία του γιαπωνέζικου ονόματος «SORA», μας έδωσε ό,τι καλύτερο είχε...

Ο Διευθύνων Σύμβουλος, χωρίς να δώσει σημασία, σηκώθηκε για να προϋπαντήσει τον ιερέα που ερχόταν, κόβοντας έτσι τη διάθεση του Γενικού να συνεχίσει.

Η πρόσκληση του ιερέα ήταν απαίτηση του Συμβούλου. Ήταν άραγε το υψηλό κόστος της μηχανής που τον παρακίνησε να ζητήσει τη θεία βοήθεια; Κανείς δεν ξέρει. Ωστόσο εκείνο που έγινε γνωστό είναι ότι ο Σύμβουλος ζήτησε με επιμονή, και με την πρόφαση να δοθεί περισσότερος εορταστικός τόνος, να αρχίσει η τελετή με αγιασμό.

Σαν τέλειωσε ο ιερέας το καθήκον του, άρχισαν οι συνηθισμένοι λόγοι. Απ' όλες τις πλευρές τονίστηκε η σημασία της μηχανής και οι μεγάλες ελπίδες που εναποθέτουν σ' αυτή. Παρουσίασαν ύστερα στο κοινό τον Έλληνα χειριστή της μηχανής μηχανικό Αδάμ Κοσμόπουλο, πλέκοντάς του, μάλιστα, το εγκώμιο για την τεχνική του κατάρτιση. Την ώρα εκείνη ο προϊστάμενος από τους Ιάπωνες μηχανικούς παρέδωσε με επισημότητα στον Έλληνα χειριστή ένα χρυσόδετο βιβλίο με τις οδηγίες χρήσεως της μηχανής. Στο σύντομο λογύδριό του επέστησε την προσοχή του μηχανικού Κοσμόπουλου στην υποχρέωση που είχε να τηρεί με σχολαστικότητα τις οδηγίες του βιβλίου. Τέλος ο Πρόεδρος του Δ.Σ., με την υπόδειξη του χειριστή, έβαλε σε κίνηση τη μηχανή. Άνοιξαν σαμπάνιες και ακολούθησε πλούσιος μπουφές.

Τον πρώτο καιρό το μηχάνημα λειτουργούσε άψογα. Ωστόσο ο απόλυτος αυτοματισμός του γέμιζε το χειριστή του ανία. Η αναδουλειά έκανε να ξυπνήσει

μέσα του το ελληνικό δαιμόνιο, που τον παρακινούσε να βρει νέο τρόπο για να κάνει το μηχάνημα περισσότερο αποδοτικό. Φαντάστηκε μάλιστα, ότι η μοναδική απαγόρευση που περιείχε το βιβλίο οδηγιών, ήταν λίγο-πολύ επίτηδες βαλμένη από τους Ιάπωνες για να παραμένουν οι μηχανές αυτές που πουλάνε στους ξένους, σε χαμηλότερη απόδοση, ώστε να μη μπορούν να τους ανταγωνίζονται. Τι λόγο θα'χε, άλλωστε, σκέφτηκε ο μηχανικός Κοσμόπουλος, να του επιστήσει ο Ιάπωνας τόσο επίσημα την προσοχή στο να τηρεί με θρησκευτική ευλάβεια τις Οδηγίες, αντί να του παραδώσει απλά και ιδιαίτερα το βιβλίο; Πώς δεν το'χε σκεφτεί από την αρχή! Οπωσδήποτε η συμπεριφορά αυτή έκρυβε κάτι το ύποπτο!

Έτσι το μοιραίο λάθος έγινε.

Η μηχανή βέβαια δεν έπαψε να λειτουργεί. Αλλά όχι πια όπως πρώτα. Δεν χρειάζεται να ειπωθεί ότι η ευθύνη της δυσλειτουργίας της ρίχτηκε από το χειριστή στους Ιάπωνες.

- Αυτοί φταίνε για το λάθος.

- Ένας λόγος παραπάνω να έρθουν να τη διορθώσουν, είπε τότε ο Γενικός.

- Κι εγώ γιατί είμαι εδώ; απάντησε με αυτοπεποίθηση ο χειριστής. Για μένα προσωπικά είναι θέμα φιλότιμου.

Και το ελληνικό δαιμόνιο έκαμε πάλι το θαύμα του. Ο Γενικός πείστηκε να μη γράψει στην Ιαπωνία.

Ωστόσο οι μέρες περνούσαν και η μηχανή αντί να διορθώνεται πήγαινε χειρότερα. Σε νέα παρατήρηση του Γενικού ο Κοσμόπουλος απάντησε ότι η επιδιόρθωση της μηχανής είναι θέμα ήμερων.

Ο τόνος όμως της φωνής του είχε χάσει την προηγούμενη πειστικότητα. Ο λόγος αυτός οδήγησε το Γενικό να γράψει στην Ιαπωνία. Οι Ιάπωνες με τη σειρά τους ειδοποίησαν την Αντιπροσωπεία τους στην Ελλάδα. Σαν εμφανίστηκαν οι εδώ μηχανικοί στο εργοστάσιο, ο χειριστής μας ένωσε πολύ θιγμένος και τους έδιωξε. Ωστόσο μετά την αναφορά που πήρε η ιαπωνική φίρμα από την Αντιπροσωπεία έδωσε εντολή να πάνε πάλι στο εργοστάσιο. Τους δηλώθηκε μάλιστα ότι το θέμα της συγκεκριμένης μηχανής την ενδιαφέρει ιδιαίτερα.

Στη νέα απόπειρά τους οι μηχανικοί πέτυχαν να επιθεωρήσουν τη μηχανή, παρ'όλες τις διαμαρτυρίες του χειριστή. Ωστόσο το κακό είχε τόσο προχωρήσει ώστε ξεπερνούσε τις δυνατότητες των μηχανικών της Αντιπροσωπείας.

Στο μεταξύ το θέμα μηχανή απασχολούσε έντονα τη Φίρμα «SORA». Ήταν η πιο

μελετημένη και η πιο τέλεια δημιουργία της. Η κατάσταση που διαμορφώθηκε δεν έπρεπε να παραταθεί. Έτσι, σαν πήραν από την Αντιπροσωπεία τους την πληροφορία ότι απέτυχαν να διορθώσουν τη μηχανή, αποφάσισαν να στείλουν στην Ελλάδα τον αρχιμηχανικό της Φίρμας, ο οποίος, κατά σύμπτωση, ήταν ο ίδιος που σχεδίασε τη μηχανή.

Ο Κοσμόπουλος σαν το πληροφορήθηκε χολώθηκε φοβερά. Ένωθε τον εαυτό του να θίγεται αφάνταστα από την πρωτοβουλία αυτή. Σ' αυτό συντέλεσε και το γεγονός ότι, κατά παράδοξο τρόπο, είχε αρχίσει πια να θεωρεί τη μηχανή σαν κάτι απόλυτα δικό του. Είχε μάλιστα στο μεταξύ αναπτύξει και τη θεωρία ότι το πάθημά της δεν ήταν λάθος, αλλά αποτελούσε το σωστό τρόπο λειτουργίας της. Και απαιτούσε να αναπροσαρμοσθεί ολόκληρη η παραγωγή του εργοστασίου με βάση το νέο τρόπο λειτουργίας της μηχανής.

Έτσι έκανε το παν για να απομακρύνει τον αρχιμηχανικό. Μέσα στην απόγνωση του, μάλιστα, αποπειράθηκε με πονηριές ή υποσχέσεις να τον πάρει με το μέρος του και να τον κάνει να παρατήρει την αποστολή του.

Τελικά, όμως ο αρχιμηχανικός δεν πρόδωσε την αποστολή του. Η αγάπη του για το δημιούργημά του και ο πόνος του να βλέπει την υπέροχη αυτή μηχανή να λειτουργεί διαφορετικά από τον προορισμό της και τις δομικές της προδιαγραφές ήταν τόσο ισχυρός, που κανένα εμπόδιο δε στάθηκε ικανό να τον αναχαιτίσει. Έτσι διόρθωσε τη βλάβη κι επανέφερε τη μηχανή στο σωστό ρυθμό λειτουργίας της.

Το αστυνομικό δελτίο των πρωινών εφημερίδων της επόμενης ημέρας έγραφε με μεγάλα γράμματα για την ανεξήγητη δολοφονία του αρχιμηχανικού της Φίρμας «SORA» και την αυτοκτονία του μηχανικού Κοσμόπουλου της ΑΒΕ «ΚΟΣΜΟΣ». Αν υπήρχε συσχετισμός στα δύο αυτά συμβάντα δε στάθηκε δυνατό, σύμφωνα με το δελτίο, να εξακριβωθεί ακόμη. Η δήλωση πάντως του αυτόχειρα, στο σημείωμα που άφησε, ότι «πεθαίνω γιατί εθίγει η αξιοπρέπειά μου», αποτελεί επί του παρόντος το μόνο στοιχείο για τη διαλεύκανση της υποθέσεως.